

Ești cumva.... Isus?

O povestire adevărată

Cu câțiva ani în urmă, un grup de oameni de afaceri mergeau la o convenție regională de vânzări, în Chicago. Le promiseseră soțiilor că se vor întoarce acasă la timp pentru cina de vineri seară. În goana lor, cu biletele și servietele în mână, unul dintre ei a răsturnat din greșală o masă pe care erau expuse mere. Acestea s-au împrăștiat de jur împrejur. Fără să se oprească sau să se uite în urmă, ei au reușit să ajungă la timp la avion și să se îmbarce înainte de a se închide ușile.

Cu excepția unuia, care s-a oprit, a respirat profund, și-a ascultat simțămintele și i s-a făcut milă de fata al cărei stand de mere a fost răsturnat. Le-a spus tovarășilor săi să plece fără el, le-a făcut cu mâna și l-a rugat pe unul din ei să o sune pe soția lui când ajunge la destinație și să îi explice cauza întârzierii sale. Apoi s-a întors la terminal, acolo unde merele erau împrăștiate pe jos. A fost mulțumit de decizia luată.

Fata de șaisprezece ani era complet oarbă! Plângea încet, lacrimi de frustrare îi curgeau pe obraji, în timp ce neajutorată bâjbâia căutând merele împrăștiate pe jos. Lumea trecea nepăsătoare: nimeni nu se oprea, nimănui nu-i păsa de necazul ei.

Omul de afaceri a îngenuncheat lângă ea, a strâns merele, le-a pus înapoi pe masă și a ajutat-o să aranjeze standul. În timpul acesta și-a dat seama că multe dintre mere fuseseră lovite și strivite, și pe acestea le-a pus într-un coș separat.

Când a terminat, a scos portofelul și i-a spus fetei:

-Poftim acești 40 de dolari pentru pagubele pe care ți le-am provocat. Ești OK?

Fata, cu lacrimi în ochi, dădu din cap afirmativ... iar el a continuat:

-Îmi pare rau și sper că nu ți-am distrus complet ziua.

Și în timp ce omul de afaceri se îndepărta, adolescența uimită l-a strigat:

-Domnule!

El s-a oprit și a privit în ochii ei orbi... iar ea a continuat:

-Sunteți cumva...Isus?

S-a oprit din mers, întrebător. S-a întors spre ea și a spus:

-Nu, nu sunt deloc ca Isus, El este bun, amabil, grijuliu, iubitor și nu ar fi răsturnat niciodată standul tău.

Fata a dat din cap și spuse:

-Vă întreb pentru că m-am rugat ca Isus să mă ajute să strâng merele. El v-a trimis pe dumneavoastră să mă ajutați, deci sunteți ca El – doar El știe cine e dispus să împlinească porunca Sa. Vă mulțumesc că ați ascultat chemarea Lui.

Omul de afaceri s-a îndreptat agale către avion, cu o întrebare care îl măcina pe dinăuntru: „Sunteți Isus?”

Te confundă lumea cu Isus? Ar trebui, nu? Ar trebui să ne asemănăm atât de mult cu Isus, încât într-o lume oarbă la iubirea, viața și harul Lui, oamenii să nu vadă diferența dintre noi și El.

Dacă pretindem că Îl cunoaștem, ar trebui să trăim, să umblăm și să acționăm așa cum ar face-o El. A-L cunoaște pe El înseamnă mai mult decât a cita versete biblice și a merge la biserică. Înseamnă a trăi Cuvântul Său în viața de zi cu zi.